

ILPO KOSKELA

Lusia

LIKE

Itkeä ma tahtoisin
Mut itkeä en voi
Miks oi kaiken valtiäs
Mull' elo surun toi?

Surkia on aatoksein
Jatkost' oman elon
Jos suurin synneist' olis ei
Veis kuoloin murheen, pelon.

Anna sinä Erik tuo
piikatyttö vaimoks
mulle. Ja minut
rengiks ota. Hyvin
tyärtä pidän.

Anders hyvä, valta ei
minun ole. Isäinsä hänet
sinulle voi emännäksi
antaa. Ahmaksen Rausan-
selälle kosiomatkas vie...

Anna sitten kälysi?
Kopsakka muori tuo on
vielä, äsken kojautin!

Ka, apeko se
väärän kurkkuun
meni? Minä en
tiiä tosissainko
olin eli en?

Sinä Anders
melkomainen
kelmi eli naisten-
naurattaja olet.

Maailmalta opin olen
saanut. En minä pahoa.
Älkää vihastuko.

Liukkahasti
sen mieli
muuttui.

Rietas
vallen...

KOSKELA 2014

Äiti, mitä
Lusia-täti
toimittaa?

Lusia loitsee vuodentuloo,
karjaonnea kuuluttaa.
Lehmän kallo poltetaan,
tuhka tuuleen valellaan,
hyvä viljantulo toivotaan.

Kun loitsee eli askareet
kunnialla ja taiten hoitaa,
ei tarvitse suoheinään,
kerppuihin, olkihin, saati
kuusen eli petäjän havuihin,
tai jäkälähän tyytyä.

Pellonpekko Virankannos,
ohran eli kauran kaikkivoipainen haltia.
Teiltä anon hyvä sadon.

Täytä laarit, aitat, suulit³¹
muista tämän minult kuulit:
Kallon poltin, sen vainiolle lasken
pyhäks taion pellon, kasken.
Anna hyvä vuodentulo,
huoneellemme oiva elo.

Heinä hyväks ei karkeaks,
Karja suureks painavaks,
Maito vaahtoin maittavaks,
Voi hyvästi kirnuttavaks.

Tellervo Tapion tyär,
Tyttö Metsän taitoinen,
Utupaita koreainen,
Jok' on paimeneks laitettu,
Niittyin karjan kaitsi jaksi,
Katso'os huoneimme karja,
Viitsiöis emännän vilja,
Mieluisassa viljalassa,
Tarkoilla Tapion mailla.

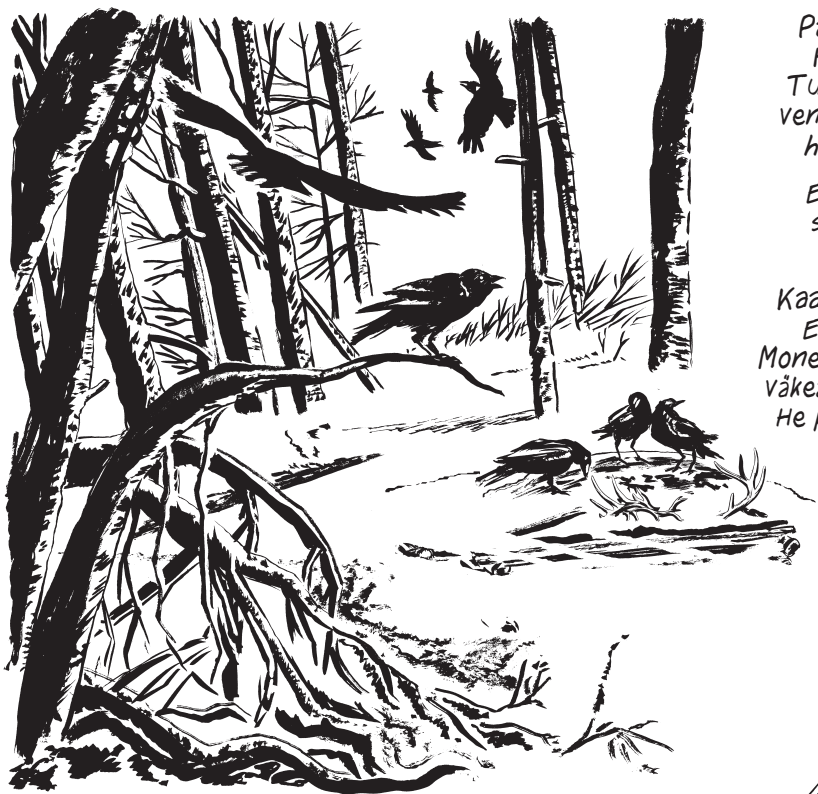
Kaitse karja kaunihisti,
Viitsi vilja virkeästi!
Kaitse kätein kaunoisin,
Sormin somin suoristele,
Suin kultaisin suukottele,
Harjoin hopeaisin helli,
Sui linnun sulalla,
Kampaa kalan ruodolla.
Häntäkarvoil' huiskuttele.

Rokuan
Ahmaskylä. Kaksi
ja puoli vuotta
myöhemmin.

Mikä lie se taika jolla
mustakaavut kansan,
kuuliaisna lampaan lailla
määkimään saa? Ei apua
saati parannusta suo, vain
synnin tuskaa suurta he tuo.

Miks' ihminen ilon
elostaan sulkee, katuen
virsiään veisaten kulkee?

Paikka paras sun tääll'
Rusi ikiunes on olla.
Tuonelan koskea laskea,
venhon puisessa syleilyssä,
hirvaanluulla ruorien.

En kirkkomaahan sua
saattanut, liekö nuo
ees halunneet ois?

Kaarneet³⁶ tomuas nokkii.
Et pahastu ma luulen.
Moneen noista taudin manasit
väkeä eli karjaa parantaessas.
He palkkions' näin lunastaa.

